

Co 8h 13/00
Co 8h 15/00

Wydano 10 lipca 1943

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 31788

Kl. 39 b, 24

Bolesław Czech, Grodkowice

396⁶, 15/00

Materiał izolacyjno-budowlany, sposób wytwarzania go oraz sposób wytwarzania z tego materiału papy dachowej i innych przedmiotów

Zgłoszono 6 czerwca 1939

Udzielono 4 maja 1943

Znaną papę do krycia dachów i izolacji stanowi tektura, filc lub podobny materiał nasycony odpowiednią mieszką produktów smołowcowych, asfaltów naturalnych lub syntetycznych. Papa taka traci wiele na wartości z powodu ulatniania się pod wpływem atmosferycznym niektórych składników, jest łamliwa, a wyrób jej jest dość kosztowny.

Materiał według wynalazku niniejszego stanowi jednolitą mieszaninę drobno sproszkowanego węgla drzewnego, torfowego, kamiennego, koksowego, żużla hutniczego lub parowozowego, popiołu lub podobnych materiałów i substancji nie przepuszczających wody, np. smoł, asfaltów naturalnych i syntetycznych, wosków naturalnych i

ziemnych, wszelkiego rodzaju żywic i olejów oraz włókien naturalnych lub sztucznych, roślinnych lub zwierzęcych, np. włókien lnu, bawełny, konopi, sierści, odpadków zużytych tkanin itd. ewentualnie z dodatkiem rozpuszczonego kauczuku. Materiał może zawierać również czarny barwnik otrzymany z torfu, np. wytworzony sposobem według patentu nr 16973, który uodpornia znacznie materiał na wpływy atmosferyczne, a przede wszystkim na utlenianie się, a równocześnie wskutek higroskopijności barwnika, pochodzącego z węgla torfowego, i wskutek zatrzymywania wewnętrznych składników olejnych nadaje materiałowi znaczną długotrwałość, świeżość i elastyczność.

Z opisanej powyżej mieszaniny przez wytłaczanie (sztancowanie), walcowanie, stłaczanie (prasowanie) itd. wyrabia się płyty, rulony, dachówki i podobne przedmioty. Otrzymane przedmioty są elastyczne, niełamliwe, odporne na działania atmosferyczne i dostatecznie wodoszczelne. Poniżej podaje się przykład wytwarzania materiału według wynalazku.

Wytwarzanie papy z materiału według niniejszego wynalazku jest mniej złożone oraz dużo łatwiejsze od wytwarzania jej sposobami dotychczasowymi i polega głównie na tym, że wprost z szarparki, przerabiającej szmaty i odpowiednie różne materiały włókniste na luźne włókna, otrzymuje się warstwę włókien o odpowiedniej szerokości i grubości, którą wprowadza się za pomocą dwóch siatek, przewijanych po czterech walcach, do zbiornika z masą izolacyjną według wynalazku.

Walce, prowadzące siatki od strony wyjściowej ze zbiornika, wyciskają nadmiar płynnej masy izolacyjnej z warstwy włókien za pomocą odpowiedniego przyrządu, dostawianego do walców, a otrzymaną w ten sposób warstwę włókien, nasyoną masą izolacyjną, przepuszcza się następnie przez walce kształtujące płytę odpowiedniej grubości, długości i szerokości jako papę.

Do rozpuszczonego w odpowiednim roztworze kauczuku w stosunku np. 1:5 zmieszanego ze sproszkowanym węglem kamiennym, torfowym lub koksowym i urobionego na masę dodaje się stopniowo w odpowiednim stosunku podgrzanej mieszaniny smoły, asfaltu i skrobi uzyskując gęstą, maziastą ciecz. Do otrzymanej w ten sposób cieczy dodaje się włókien i przerabia na masę plastyczną, z której następnie kształtuje się przez walcowanie, wytłaczanie, stłaczanie itd. płyty, dachówki, rury itd. Gotowy produkt w celu zapobieżenia jego zlepianiu się i zabarwienia posypuje się drobno-ziarnistym, naturalnym lub sztucznym kamieniem, piaskiem, odłamkami ce-

gły, żużłem hutniczym, parowozowym lub innym itd.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Materiał izolacyjno-budowlany, znamienny tym, że stanowi mieszaninę włókien naturalnych lub sztucznych, zwierzęcych lub roślinnych oraz materiałów drobno sproszkowanych, jak np. węgla kamiennego, brunatnego, drzewnego, wszelkiego rodzaju żużli i popiołów, zmielonych odpadków cegły itd., i substancji nie przepuszczających wody, np. smoły, asfaltów, wosków, ewentualnie z dodatkiem rozpuszczonego kauczuku.

2. Sposób wytwarzania materiału według zastrz. 1, znamienny tym, że do rozpuszczonego w odpowiednim roztworze kauczuku, zmieszanego ze sproszkowanym węglem kamiennym, torfowym lub koksowym, dodaje się podgrzanej mieszaniny smoły, asfaltu i skrobi, a otrzymaną maziastą ciecz miesza się z włóknami i przerabia na masę plastyczną.

3. Sposób wytwarzania materiału według zastrz. 1 lub 2, znamienny tym, że do masy impregnacynnej dodaje się, poza wymienionymi drobno sproszkowanymi materiałami, czarnego barwnika, wytworzonego z torfu, np. sposobem według patentu nr 16973, który uodpornia znacznie materiał na wpływy atmosferyczne, a przede wszystkim na utlenianie się, a równocześnie wskutek higroskopijności barwnika, pochodzącego z węgla torfowego, i wskutek zatrzymywania wewnętrznych składników oleistych nadaje materiałowi znaczną długotrwałość, świeżość i elastyczność.

4. Sposób wytwarzania papy z materiału według zastrz. 1, znamienny tym, że warstwę luźnych włókien w postaci szerokiego arkusza lub pasma, umieszczonego pomiędzy dwiema siatkami przewijanymi po czterech walcach, wprowadza się do zbiornika z materiałem izolacyjnym w sta-

nie płynnym, zawierającego również rozwój kauczuku, a po nasyceniu warstwy włókien materiałem izolacyjnym przepuszcza się ją pomiędzy walcami nadającymi jej odpowiednią grubość.

5. Sposób wytwarzania przedmiotów z materiału według zastrz. 1, np. rur, płyt, dachówek, znamienny tym, że przedmioty te wytwarza się przez stłaczanie (prasowanie), wytłaczanie (sztancowanie), walcowanie lub podobne zabiegi.

6. Sposób wytwarzania przedmiotów według zastrz. 4 i 5, znamienny tym, że otrzymane przedmioty pokrywa się drobnoziarnistym proszkiem z naturalnego lub sztucznego kamienia, piasku, cegły, żużla hutniczego lub parowozowego lub materiałów podobnych.

Bolesław Czech
Zastępca: Dr A. Ponikło
rzecznik patentowy